

LLEÓ XIV
AUDIÈNCIA GENERAL

Dimecres 5 de novembre de 2025

Catequesi. Jubileu 2025. Jesucrist, la nostra esperança. IV. La resurrecció de Crist i els desafiaments del món actual. 3. La Pasqua dona esperança a la vida quotidiana

Benvolguts germans i germanes, bon dia i benvinguts!

La Pasqua de Jesús és un esdeveniment que no pertany a un passat llunyà, ja sedimentat en la tradició, com tants altres episodis de la història humana. L'Església ens ensenya a fer memòria viva de la Resurrecció cada any el Diumenge de Pasqua i cada dia en la celebració eucarística, durant la qual es realitza plenament la promesa del Senyor ressuscitat: «Jo soc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,20).

Per això, el misteri pasqual constitueix l'eix de la vida del cristià entorn del qual giren els altres esdeveniments. Podem dir, doncs, sense irenisme o sentimentalisme, que cada dia és Pasqua. De quina manera?

Vivim cada hora moltes experiències diferents: dolor, sofriment, tristesa, entrellaçades amb alegria, estupor, serenitat. Però, en cada situació, el cor humà anhela la plenitud, una felicitat profunda. Una gran filòsofa del s. XX, santa Teresa Beneta de la Creu —el nom secular de la qual va ser Edith Stein—, que tant va aprofundir en el misteri de la persona humana, ens recorda aquest dinamisme de cerca constant de la plenitud. «L'ésser humà» —escriu— «anhela sempre tornar a rebre el do de l'existència, per a poder aconseguir allò que l'instant li dona i, al mateix temps, li pren» (*Essere finito ed Essere eterno. Per una elevazione al senso dell'essere*, Roma 1998, 387). Estem immersos en el límit, però també tendim a superar-lo.

L'anunci pasqual és la notícia més bonica, alegre i commovedora que mai hagi ressonat en el curs de la història. És l'"Evangeli" per excel·lència, que testimonia la victòria de l'amor sobre el pecat i de la vida sobre la mort, i per això és l'única capaç de satisfer la demanda de sentit que inquieta la nostra ment i el nostre cor. L'ésser humà està animat per un moviment interior que tendeix cap a un més enllà que l'atrau constantment. Cap realitat contingent no el satisfà. Tendim a l'infinít i a l'etern. Això contrasta amb l'experiència de la mort, anticipada pels sofriments, les pèrdues, els fracassos. De la mort «nullu homo vivente po skampare» 'cap home vivent no pot escapar', canta sant Francesc d'Assís (cf. Càntic del germà sol).

Tot canvia gràcies a aquell matí en què les dones que havien anat al sepulcre per a ungir el cos del Senyor el troben buit. La pregunta dels Mags d'Orient a Jerusalem —«On és el rei dels jueus que ha nascut?» (Mt 2,1-2)— troba la resposta definitiva en les paraules del jove misteriós vestit de blanc que parla a les dones a l'alba pasqual: «Busqueu Jesús de Natzaret, el crucificat: ha ressuscitat, no és aquí» (Mc 16,6).

Des d'aquell matí fins avui, cada dia, Jesús té també aquest títol: el Qui viu, com ell mateix es presenta a l'Apocalipsi: Jo soc el primer i el darrer. Soc el qui viu: era mort, però ara visc pels segles dels segles» (Ap 1,17-18). I en ell tenim la seguretat de poder trobar perennement l'estrella polar vers la qual hem d'adreçar la nostra vida de caos aparent, marcada per fets que, sovint, ens semblen confusos, inacceptables,

incomprensibles: el mal, en les seves facetes múltiples; el sofriment, la mort: esdeveniments que ens afecten a tots i cadascun de nosaltres. Si meditem el misteri de la Resurrecció, trobem resposta a la nostra set de sentit.

Davant la nostra fràgil humanitat, l'anunci pasqual es converteix en cura i guarició, alimenta l'esperança davant els desafiaments alarmants que la vida ens posa al davant cada dia a nivell personal i planetari. Des de la perspectiva de la pasqua, la *via Crucis* es transfigura en *via Lucis*. Necessitem assaborir i meditar l'alegria després del dolor, tornant a travessar amb aquesta nova llum totes les etapes que van precedir la Resurrecció.

La Pasqua no elimina la creu, sinó que la venç en el dol prodigiós que ha canviat la història humana. També el nostre temps, marcat per tantes creus, invoca l'alba de l'esperança pasqual.

La Resurrecció de Crist no és una idea, una teoria, sinó l'Esdeveniment que fonamenta la fe. Ell, el Ressuscitat, ens ho recorda sempre gràcies a l'Esperit Sant, per tal que puguem ser els seus testimonis també allí on la història humana no veu llum a l'horitzó. L'esperança pasqual no enganya. Creure veritablement en la Pasqua en el camí quotidià significa revolucionar la nostra vida, ser transformats per a transformar el món amb la força suau i valenta de l'esperança cristiana.